

Aleg 1058

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie budowy nowego szpitala powszechnego w Bochni.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdaniem z dnia 17. sierpnia 1909 r. LW. 93.102/09 przedłożył Wydział krajowy Wys. Sejmowi swoje wnioski, zmierzające do gruntownej rekonstrukcji budynków, mieszczących obecnie szpital powszechny w Bochni kosztem około 190.000 koron.

Sprawozdanie to jednak nie było przedmiotem obrad Wys. Sejmu i Wydział krajowy nie mógł przystąpić do wykonania zamierzonych rekonstrukcji wobec braku upoważnienia Wys. Sejmu.

Wysoce niekorzystny stan budynków szpitalnych, przedstawiony Wys. Sejmowi wspomnianem sprawozdaniem, stawał się coraz gorszym zwłaszcza, że jakiegokolwiek inwestowanie budynków bez przeprowadzenia zasadniczych rekonstrukcji byłoby zupełnie nieodpowiednie.

Z biegiem czasu szpital bocheński, chyląc się coraz więcej ku upadkowi, doszedł obecnie do tego, że w zupełności nie odpowiada wymogom, jakie się stawia publicznym zakładom leczniczym, lecz raczej pełni on funkcję przytułku dla nieuleczalnych i bezdomnych indywiduów, powodując stosunkowo znaczne koszty dla funduszu krajowego, który ustawowo nie jest powołany do udziału w kosztach utrzymywania tego rodzaju instytucji.

Gdy przeto pozostawienie szpitala pow. w Bochni w jego obecnym stanie okazuje się nadal niemożliwym, był Wydział krajowy zmuszony do wzięcia pod rozwagę sprawy ewentualnego zamknięcia tego zakładu, względnie odjęcia mu po myśli postanowień §. 3. ustawy z dnia 28/7 1897 Dz. u. kraj. Nr. 47 prawa powszechności i publiczności.

Chcąc jednak bezprzeczenie stwierdzić, czy sprawa odbudowy szpitala bocheńskiego nie da się załatwić zgodnie z interesami ludności gminy m. Bochni, oraz powiatu bocheńskiego, zwołał Wydział krajowy konferencję czynników interesowanych w Bochni dnia 23. marca 1912. W konferencji tej prócz delegatów Wydziału krajowego wzięli udział reprezentanci gminy miasta Bochni, oraz Rady powiatowej bocheńskiej, tudzież członkowie komitetu szpitala powszechnego.

Na rzeczonej konferencji stwierdzono zgodnie konieczność istnienia w Bochni zakładu leczniczego o charakterze powszechnym i publicznym, uznano, że wszelkie rekonstruowanie obecnych budynków nie prowadzi do

rezultatu, oraz, że jedynym rozwiązaniem sprawy jest budowa nowego szpitala powszechnego w Bochni na innem, niż obecnie miejscu. Parcela bowiem obecna, skutkiem swej konfiguracji, nierówności terenu oraz położenia w centrum miasta i skutkiem tego ze wszech stron zabudowana, zupełnie nie nadaje się pod budowę szpitala. Ze względu na znaczne koszty budowy nowego szpitala, delegaci Rady powiatowej zapowiedzieli wdrożenie starań, celem wydatnego podwyższenia dobrowolnej (już poprzednio zapewnionej) subwencji z funduszków powiatowych na budowę szpitala, reprezentanci zaś gminy wyrazili przekonanie, że rada gminna będzie skłonna oddać odpowiedni grunt pod budowę szpitala na rachunek swojego ustawowego udziału w kosztach budowy.

Istotnie też Rada powiatowa w Bochni uchwałą z d. 8. lipca 1912 r. postanowiła przyczynić się do kosztów budowy nowego szpitala kwotą 30.000 koron i w tym celu zaciągnąć pożyczkę komunalną w Banku krajowym, ponadto zaś Wydział powiatowy zebrał od gmin powiatu deklaracje, mocą których gminy postanowiły odstąpić z gminnych funduszków ubogich łączną kwotę 21.000 koron na cel budowy szpitala. Zarazem zawiadomił Wydział powiatowy w Bochni, że ma nadzieję jeszcze kilka tysięcy z tego tytułu od gmin powiatu uzyskać.

Koszt proponowanej budowy szpitala na 46 łóżek (z tego 6 dla zażaknych) na podstawie doświadczenia, nabytego przy budowach tego rodzaju zakładów, obliczono na kwotę około 300.000 kor. Na pokrycie tego wydatku użyty będzie w pierwszej linii fundusz rezerwowy szpitala (około 20.000 kor.), oraz fundusz uzyskać się mający ze sprzedaży obecnej realności szpitalnej, oszacowany w przybliżeniu na 80.000 koron. Reszta około 200.000 koron po połowie przypadnie po myśli ustawy z dnia 28/7. 1897 Dz. u. kr. 47. w brzmieniu §. 15. uchwalonego ustawą 11/7. 1907 Dz. u. kr. Nr. 83 — o ile Wysocki Sejm uzna potrzebę budowy — do pokrycia z funduszków gminy miasta Bochni (w wypadku niniejszym przy dobrowolnym współudziale powiatu bocheńskiego) oraz pożyczką, umarzalną z taksy leczenia.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy, zmieniając swoje wnioski, zawarte w sprawozdaniu z dnia 17/8. 1909 LW. 93.102/09 wnosi:

Wysocki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm uznaje potrzebę budowy nowego szpitala powszechnego w Bochni na innem aniżeli obecnie miejscu.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka się okaże konieczną do pokrycia połowy kosztów budowy wraz z urządzeniem wewnętrznem i zakupnem gruntu.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:

Szymon Bernadzikowski w. r.

Członek Wydziału krajowego.